

Sygn. akt I C 128/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. H.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanej A. H. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 4485,54 zł (cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt pięć złotych 54/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego A. H. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1274 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt C 128/17 upr.

UZASADNIENIE

W dniu 15 października 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wytoczyła przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie powództwo przeciwko A. H. o zapłatę kwoty 4 485,54 złotych wraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 3 396,06 złotych od dnia 15 października 2016 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 1 089,48 złotych od dnia 15 października 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zostały zawarte z pozwaną dwie umowy pożyczki pieniężnej. Pierwsza pożyczka została zawarta w dniu 25 września 2014 roku o nr (...), na podstawie której pozwanej przyznany został kredyt w wysokości 4 056,14 złotych. Spłata kredytu miała nastąpić w ciągu 60 miesięcy. Z tytułu powyższej umowy pozwana dokonała wpłat w łącznej wysokości 2950 złotych, z tego 2610,92 złotych stanowi spłacony kapitał, 249,08 stanowi spłacone odsetki umowne, 90 zł stanowi spłaconą opłatę za opóźnienie w spłatach rat pożyczki. Według stanu na dzień wniesienia przez powoda pozwu do sądu, po uwzględnieniu wszystkich dokonanych przez pozwaną wpłat, do uregulowania w całości zobowiązania wynikającego z umowy nr (...), pozostaje kwota łączna do spłaty w wysokości 1089,48 złotych. Pomimo upływu terminu, na jaki została zawarta umowa, pozwana nie dokonała pełnej spłaty zaciągniętego zobowiązania. W związku z tym, całość roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem jest wymagalna.

Druga umowa pożyczki pieniężnej została zawarta w dniu 8 stycznia 2015 roku o nr (...), na podstawie której pozwana zobowiązała się do spłaty łącznego zobowiązania w wysokości 5 606,06 złotych w tym kwota pożyczki netto 4 100 złotych, odsetki umowne 324,46 złotych, opłata przygotowawcza 475,60 złotych oraz koszt ubezpieczenia spłaty pożyczki 656 złotych. Spłata kredytu miała nastąpić w ciągu 60 miesięcy. Z tytułu powyższej pożyczki pozwana dokonała wpłat w łącznej wysokości 2250 zł z tego 1835,54 złotych stanowi spłacony kapitał, 324,46 złotych spłacone odsetki umowne, 90 złotych stanowi spłaconą opłatę za opóźnienie w spłatach rat pożyczki. Według stanu na dzień wniesienia pozwu, po uwzględnieniu przez powoda wszystkich dokonanych wpłat, do uregulowania w całości zobowiązania wynikającego z umowy nr (...), pozostaje łączna kwota w wysokości 3 396,06 zł. Pomimo upływu terminu, na jaki została zawarta druga umowa pożyczki pieniężnej, pozwana nie dokonała pełnej spłaty zaciągniętego zobowiązania. W związku z tym, całość roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem jest wymagalna. W dniu 31 maja 2016 roku pozwana otrzymała informację o upływie terminu, na jaki obydwie pożyczki zostały zawarte i o przekazaniu obsługi w/w umów do (...) Spółka Akcyjna. Przed skierowaniem sprawy na drogę sądową pismem z dnia 26 sierpnia powód zaproponował pozwanej dobrowolną zapłatę należności wymagalnej. Zadłużenie nie zostało spłacone.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachów w Lublinie VI Wydział Cywilny dnia 16 grudnia 2016 roku wydał przeciwko A. H. nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pełnomocnik pozwanej A. H. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie podnosząc zarzut niewykazania roszczenia zarówno co do zasady jak i wysokości. Wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanej wniósł, iż pozwana kwestionuje istnienie dochodzonej wierzytelności, która zgodnie z pozwem miałyby wynikać z umów pożyczek pieniężnych o numerach (...) oraz (...). Ponadto pozwana zaprzecza, żeby posiadała wskazywane przez powoda zadłużenie z powyższego tytułu. Jednocześnie pozwana podnosi, że z uwagi na specyfikę elektronicznego postępowania upominawczego i związany z tym brak możliwości weryfikacji dokumentów, nie jest w stanie ustosunkować się do powołanych przez powoda dowodów.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 19 stycznia 2017 roku uznał sprzeciw od nakazu zapłaty za złożony w terminie jednocześnie przekazując sprawę do rozpatrzenia sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

W odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, iż nie zaprzecza, że pozostawała stroną wymienionych umów pożyczek, jednakże neguje, że zwlekała z zapłatą należności, które według niej są niewykazane co do wysokości. Zakwestionowała również próbę obciążenia jej opłata przygotowawcza od pożyczek i kosztami ubezpieczenia, wskazując, iż powód uchylił się od wskazania struktury należności z perspektywy wpłat dokonanych przez pozwaną. Zdaniem pozwanej wysokość tych należności pozostaje zawyżona i narusza dobre obyczaje i interes konsumenta w rozumieniu art. 385¹§1 kc.

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 25 września 2014 roku pomiędzy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. a A. H. zawarta została umowa pożyczki pieniężnej o numerze (...), na podstawie której A. H. przyznana została pożyczka w łącznej wartości 4 056,14 złotych. Umowa została zawarta na okres 60 miesięcy. Spłata kredytu miała nastąpić w 59-ciu równych, co tygodniowych ratach w wysokości 67,15 złotych oraz z ostatnią 60-tą ratą w wysokości 67,61 złotych. W dniu 8 stycznia 2015 roku została zawarta kolejna umowa pożyczki gotówkowej pomiędzy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. a A. H. o numerze (...), na podstawie której pozwanej przyznana została pożyczka w łącznej wartości 5 606,06 złotych. Wyżej wymieniona umowa zawarta została również na okres 60 miesięcy, gdzie 59 co tygodniowych rat zostało ustalone w kwocie 93,10 złotych zaś ostatnia 60-ta rata w wysokości 93,44 złotych.

(dowód: umowy pożyczek pieniężnych zawartych pomiędzy (...) S.A. a A. H. k. 23)

Na poczet spłaty powyższych umów pożyczek pieniężnych A. H. dokonała wpłat w łącznej wysokości 2 950 złotych w przypadku umowy z dnia 25 września 2014 roku oraz kwotę 2 250 złotych z umowy z dnia 8 stycznia 2015 roku.

(dowód: zestawienie wpłat dokonanych przez pozwaną k.42-45.)

W związku z brakiem terminowych wpłat powód (...) Spółka Akcyjna dnia 28 sierpnia 2016 roku wysłał pozwaną przedsądowe wezwanie do zapłaty, informując o stanie zadłużenia z tytułu umów pożyczek pieniężnych a także wezwał A. H. do zapłaty kwoty 4 485,54 złotych w terminie 14 dni pod rygorem wszczęcia postępowania sądowego.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 24)

Termin ten upłynął bezskutecznie. W konsekwencji czego należność z tytułu udzielonych pożyczek stała się wymagalna.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 720§ 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Natomiast zgodnie z art. 69 ust. 1. Prawa bankowego (ustawa z 29.08.1997r. - Dz.U.2015.128 j.t) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Obowiązkiem powódki było więc udostępnić pozwaną określoną ilość pieniędzy i objąć go ochroną ubezpieczeniową w umówionym zakresie, natomiast obowiązkiem pozwaną po udzieleniu mu przez pożyczkodawcę pożyczek (stanowiących kredyty konsumenckie) było zwrócić pożyczone kwoty i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwany nie kwestionował, że jest pożyczkobiorcą w zakresie wszystkich powołanych przez powódkę umów pożyczki, a także, iż we wszystkich przypadkach udzielono mu umówionych kwot, podnosił natomiast, że częściowo zobowiązanie spłacił, a także, iż koszty ubezpieczenia i opłat naruszały dobre obyczaje i interes konsumenta.

W zakresie zarzutu pozwanego co do ewentualnego nieprawidłowego zaliczania dokonywanych przezeń wpłat wskazać należy na przepis art. 6 k.c., zgodnie z którym ten, kto wywodzi z faktu skutki prawne powinien fakt ten udowodnić. Pozwany nie może zatem przerzucać na powódkę ciężaru dowodu w zakresie spełnienia swojego świadczenia, a tak stałoby się w przypadku, gdyby konsekwentnie przyjmować twierdzenia pozwanego w w/w zakresie, skoro to on powinien, jako obowiązany z umowy pożyczki, wykazać, czy i kiedy oraz w jakiej wysokości spełnił obciążający go obowiązek zwrotu pożyczki. Dopiero jeżeli dłużnik przedstawi dowód choćby częściowego spełnienia świadczenia, rozważać należy, czy wierzyciel prawidłowo dokonał zarachowania wpływających kwot, natomiast w przeciwnym wypadku wierzyciel chcący sprostać powyższym oczekiwaniom w istocie zobowiązany byłby do przedstawiania dowodu obciążającego dłużnika, tj. dowodu spłaty długu. Niezależnie zresztą od tego powódka przedstawiła historię spłat długu, czemu pozwany nie przeciwstawił żadnych dowodów, ani twierdzeń, co oznacza przyjęcie twierdzeń i dowodów powódki.

W zakresie zarzutu dotyczących kosztów ubezpieczenia pożyczek i opłat wskazania wymaga, że zawarte przez pozwaną umowy wprost wskazują na koszt ubezpieczenia i opłat. Pozwana zawierając umowy miała świadomość konieczności ponoszenia kosztów pożyczek, знаła kwotę przyznanych pożyczek i wysokość faktycznie wypłaconych kwot. Koszty pożyczek w odniesieniu do ich wysokości nie są rażąco wygórowane, w związku z czym brak jest podstaw do stosowania art. 385¹§1 kc.

Reasumując, powódka wykazała swe wierzytelności, tak co do zasady, jak i wysokości, co uczyniła przedłożonymi umowami pożyczek, a także historią spłaty długu pozwanego. Pozwana natomiast ograniczyła się do kwestionowania stanowiska powódki na potwierdzenie czego nie przedstawiła żadnych dowodów, ani nawet konkretnych argumentów. Uznając zatem żądanie pozwu za udowodnione i słuszne, na podstawie w/w przepisów orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca spór ponosi jego koszty. Pozwany zwróci zatem powódce poniesione koszty procesu, na które składają się: uiszczona opłata sądowa od pozwu – 57 zł, opłata skarbową od złożenia pełnomocnictwa – 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powódki, liczone stosownie do wartości przedmiotu sporu (dochodzonej w sprawie kwoty), tj. 1200 zł.